

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social

اجتماعی

استاد اکبر قریشی
۰۹ جولای ۲۰۲۱

استاد اکبر قریشی

یاد پهلوان خلیفه فضل احمد مشهور به پهلوان فضلو گرامی باد و روحش شاد!

پهلوانی یکی از رشته های ورزش باستانی کشور است که پهلوانان سابقه کشور خاطره عیاران و کاکه ها را زنده می نمودند.

تعدادی از جوانان و کاکه های کابل و ولایت کشور به این رشته علاقه زیادی داشتند و در هر منطقه کابل کلب های ورزشی وجود داشت که در رأس آن استادان با تجربه که در سابق به نام (خلیفه) های پهلوانی یاد می شدند قرار داشت. کلب ها شاگردان زیادی داشتند. بهترین شاگردان را برای مسابقات جشن های بهاری و خزان و هم چنان برای جشن استقلال و مسابقات خارجی تربیه می کردند. در آن زمان رسم پهلوانی چنان بود که در استادیوم کابل دو پهلوان با هم جوره می شدند یا اگر پهلوانی خود را قوی حس می کرد

بالای پهلوانان به نام صدا می کردند که صدا کردن رسماً از طرف هر دوطرف به معنای زور آزمائی و مبارزه تعبیر می گردید که هر دو پهلوان یا کلب های همان زمان مکان و زمان مسابقه را تعیین می کردند.

بالای مسابقات پهلوانی بین پهلوانان نام آور شرط بندی نیز صورت می گرفت.

از استادان و یا خلیفه های مشهور کابل (خلیفه رحیم بچه بلال) (خلیفه نظام) (خلیفه یاسین) (خلیفه برات) و از پهلوانان مشهور آن زمان پهلوان آصف سنگ کش، پهلوان ابراهیم، پهلوان احمدجان، پهلوان فیض، پهلوان قیوم، پهلوان

اشرف، پهلوان میاگل، پهلوان نعیم بچه برقی، پهلوان صدیق زرگر و پهلوان رزاق بلال بودند که طور نمونه اسمای تعدادی را در اینجا ذکر کرده ام از پهلوانان عزیزی که از قلم مانده اند معذرت می خواهم.

امروز آرزو دارم راجع به فوتی پهلوان فضلوا یا فضل احمد وسجایای شان نکاتی را یاد آور شوم .

خلیفه فضلوا یکی از پهلوانان مشهور کابل به شمار می رفت . چون تمام مسابقات بین پهلوانان و دوکلب ورزشی به طور دوستانه بدون دخالت ریاست ورزش برگزار می گردید باخت وبرد در آن زمان ارزش نداشت چیزی که ارزش داشت اخلاق و احترام ورزشی مردم کابل و تمام ورزشکاران بین هم بود . مردم شهر و محل سکونت پهلوانان به شمول خرد و بزرگ یک احترام خاص به پهلوانان و مخصوصاً به پهلوان فضلوا داشتند . خلیفه نظام، خلیفه رحیم بچه بلال و خلیفه فضلوا از بهترین های آن دوره بودند و خلیفه فضلوا به نام فضلوی پوده مشهور بود . همه به شمول من که جزئی از ورزشکاران بودم به خلیفه فضلوا نظر به صبر و حوصله و اخلاق شان احترام داشتیم . خلیفه فضلوا دایم در ریکاخانه وکلب پهلوان رحیم بچه بلال می آمد. تمام شاگردان و خود پهلوان رحیم به دیده احترام به ایشان می دیدند طرف های شام در سرحوض ریکاخانه گاهگاهی می آمدند همه مانند برادر و دوست برایش احترام می کردند. در آن زمان برادری کاکگی و عیاری وجود داشت بعد از مسابقه پهلوانی در خانه رحیم بچه بلال و یا خانه نظام و یا یاسین شب نشینی های دایر می شد . تمام پهلوانان و سرسفیدان و بزرگان محل جمع شده صحبت های شیرین و خنده دار نقل می کردند و گاهی هم خلیفه فضلوا را آزار می دادند. بعد از صرف نان تا دم صبح صحبت ها دوام می داشت. بعد از آن که همه از یک دیگر خدا حافظی می گرفتند عده ای به طرف خانه خود و یا حمام و یا کله پزی های مشهور در ریکاخانه و چن داول می رفتند . تمام مردم کابل و ورزشکاران کشور خلیفه فضلوا را به شمول من به دیده احترام می نگرستند.

نکته ای که خلیفه فضلوا را نسبت به اکثر ورزشکاران در سراسر افغانستان و حتا جهان متمایز می ساخت، تحملش در مقابل باخت بود. وقتی در مجلس ها، تعدادی او را آزار می دادند و می پرسیدند که "خلیفه چند مسابقه را تا حال برده باشی؟" پاسخ وی همیشه چنین بود، "سردار بیادر، برای برد هر کس تلاش می کنه، مرد آن است که باخت را مردانه بپذیرد و خم به ابرو نیلورد". هر چند تذکر چنان جمله ای در آن فضاء و متناسب با درک و فهم آنروز ما، وسیله ای می شد تا "خلیفه" را مورد تمسخر قرار داده، لقب "پوده" را به وی اعطاء نمایند، مگر وقتی امروز با درک و فهم امروزی ما به قضیه نظر می اندازیم، متوجه می شویم که "خلیفه فضلوا" شاید تنها کسی بوده در بین همه که ورزش را به مثابه ورزش دوست داشت و بدان مبادرت می ورزید و آن را دشمنی و جنگ نمی دانست. از همین رو حین باخت صمیمانه بنده را در آغوش می گرفت و به وی تبریک می گفت.

حال اگر این اخلاق را در زمینه های دیگر نیز عملی بتوانیم دیده می شود، که نه جنگ بین "غنی و عبدالله" به وجود می آید و نه هم طرفداران "ترمپ" بعد از باخت کاندید شان، بر کنگره حمله می کنند. این را باید پذیرفت که پذیرفتن باخت، در هر زمینه ای که باشد، شجاعت و توانائی می خواهد، تجربه ثابت ساخته که انسان های ترسو و فاقد شهامت بیشتر از باخت هراس داشته اند.

(روحش شاد و یادش گرامی باد!) تسلیت برای تمام پهلوانان افغانستان ابراز می دارم.